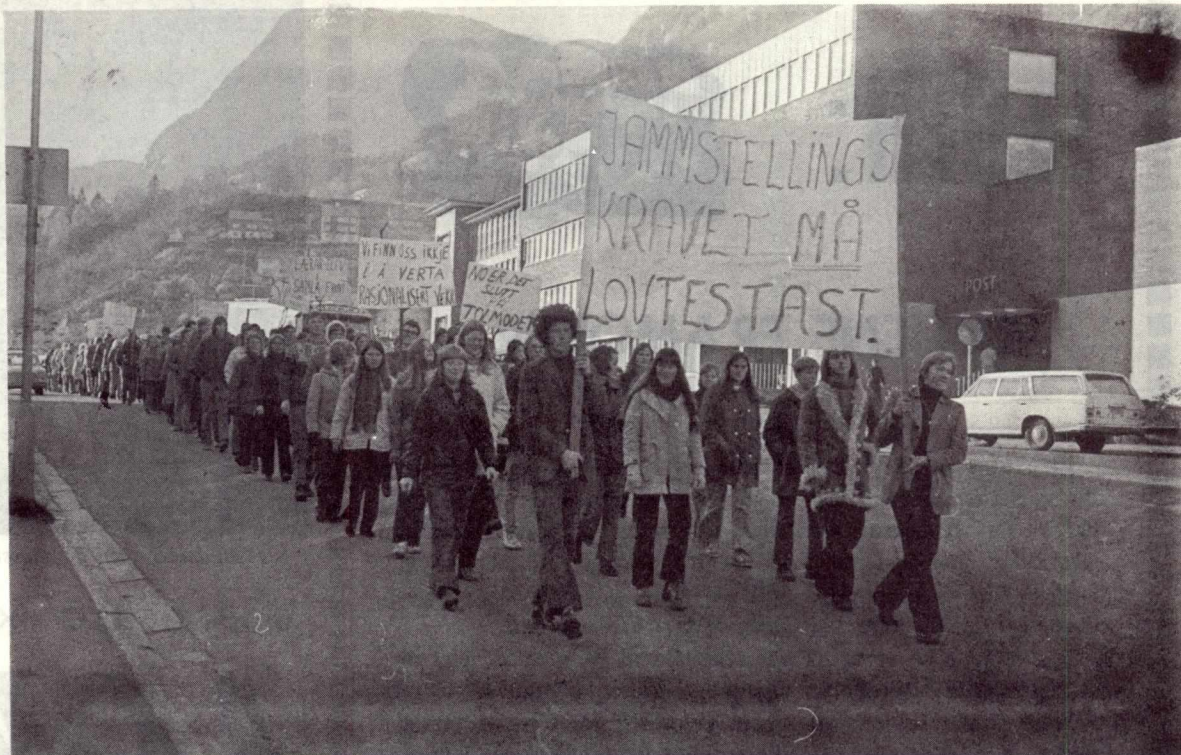

Røde Garde

Organ for SUF(m-l)

Nr. 7 – 1971
pris kr. 0,50

Kraftige lokale aksjoner for nynorske lærebøker, her Odda

FORTSETT KAMPEN -

hardere midler må til

Årets statsbudsjett er lagt fram. Som vi sa i forrige nummer ville budsjettet være langt fra stort nok til å dekke de behov undervisningssystemet vårt har for penger. For å ta noe av det viktigste, nynorskelevne fikk en skarve økning, noen få hundretusen

kroner – så absolutt utilstrekkelig. Elevene og lærernes reaksjon lot heller ikke vente på seg. Reformgymnasene lider. De fikk ingen ting til økte boutgifter. Universitetet har fått for lite Lærerskolen har til og med fått sine bevilgninger kutta ned – og elev-

tallet i lærerskolen blir det samme neste år. Dette er ille når vi kjenner til de behov det er for et langt større antall lærere om noen år. Borteboerstipendiet økes med 100 kr. – det er latterlig – prisstigningen tatt i betraktning. Tilskuddet til internater er skåret ned.

Monopolkapitalen forsøker å ramme alle grupper gjennom dette budsjettet. Det er en hån mot norske skoleelever. Det kan bare besvares med en ting: KAMP! Vi har flere kommentarer om statsbudsjettet på lederplass.

STORAKSJONER PÅ VESTLANDET

Torsdag 28. oktober gikk 30 000 skuleelevar over heile landet til streik for fleire nynorske lærebøker. Dei krev: Alle lærebøker samstundes på begge mål og til same pris utan at dette fører til dyrare eller dårlegare bøker. Dette må lovfestast snarast.

Dei fleste stadene var det streikemøte med appellar, mange stader var det demonstrasjonstog, flygesetelutdeling, pengeinnsamling og liknande. På Voss gikk 1300 elevar og lærarar frå 8 skular i demonstrasjon., på Sandane gikk alt som fanst av elevar og ein del lærarar, i alt ca. 900.

Det var flest gymnas som deltok i aksjonane, men også handelsskular, folkehøgskular, yrkesskular, husmorskular, ungdomsskular, jordbruksskular, barneskular, ein realskule og ein lærarskule var med. Det var også aksjonar på fleire bokmålsskular. Ei av parolene som blei nytta var: »Stortingspreik hjelper lite, berre aktiv massekamp nyttar.» Husmorskulen i Strandebarm hadde ei anna, »Representerer regjeringa folket?»

STATSBUDSJETTET – EIT EEC-BUDSJETT

Dei foreslåtte løyvingane frå staten er ein rein provokasjon. Det som trengst er minst 2 millionar – som berre er for kopparslantar å rekne i staten sin pengepung. Men det er ikkje lønsamt å ha to sett av same lærbøker i skulen.

Bruken av nynorsk i skulen er i dag i hovudsak knytt til bygdene. For monopolkapitalen og staten er det no eit spørsmål om kor fort dei

kan få gjort bøndene til industriarbeidarar for EEC-medlemskapet. Dette vil medføre at den kulturen som tradisjonelt har vore knytt til desse områda, litt etter kvart forsvinn. For det andre vil det å ha to skriftspråk bli vurdert som endå mindre lønsamt i EEC. Der vil dei ha eitt sams undervisningssystem – felles lærebøker. Då må vi vere glad

til om vi får lærebøker på norsk i det heile. Difor blir kamp for nynorske lærebøker i dag også ein kamp mot EEC.

KAMPEN MÅ HALDE FRAM.

Det som starta på Øystese gymnas i september har alt no vakse til ein brei front der 30 000 har aksjonert. Men slaget er ikkje vunne enno.

Fleire elevar og skular må med. Lovvedtaket om jamstelling for målføra for barneskulen blir stadig undergrave, det er berre aksjonar frå elevane og lærarane som kan tvinge fram ei verkeleg jamstelling.

FORTSATT KAMP FOR NYNORSKE LÆREBØKER

ALLE ELEVGRUPPER – TIL KAMP MOT EEC-BUDSJETTET!

AVHOLD PRØVEAVSTEMNINGER

Rundt om i landet foregår det nå prøveavstemninger om EEC-medlemskap, med Ja eller Nei til fullt medlemskap som avstemningsgrunnlag.

Her er noen resultater foreløpig, la oss arbeide for at det blir avholdt prøveavstemninger på alle skoler i landet. Send resultatene inn til Røde Garde.

Sagene off. lærerskole, Oslo:
Nei 225 69,7 %
Ja 58 17,9 %
Blanke 38 11,8 %
Forkastet 2 0,6 %
323 avgitte stemmer

Av skolens 401 studenter, lærere og øvrige personale var deltagelsen 80,5 %.

Statsvitenskapelig institutt, Oslo:
Nei 171 86 %
Ja 27 13,5 %
Blanke 1
Forkastet 1
199 godkjente stemmer

Ca. 250 var på instituttet de dagene avstemninga foregikk, det gir ca. 80 % deltagelse.

Psykologisk institutt, Oslo:
Nei 480 92,3 %
Ja 37 7,1 %
Blanke 2 0,4 %
Forkastet 1
519 godkjente stemmer

Ca. 650 studenter daglig på instituttet vil si ca. 80 % deltagelse.

Filosofisk institutt, Oslo:
Nei 69 97,2 %
Ja 2 2,8 %
71 godkjente stemmer

Ca. 100 registrerte filøsofi-studenter vil si ca. 70 % deltagelse.

Sosiologisk institutt, Oslo:
Nei 229 92,0 %
Ja 18 7,2 %
Blanke 2 0,8 %
Forkastet 1
249 godkjente stemmer

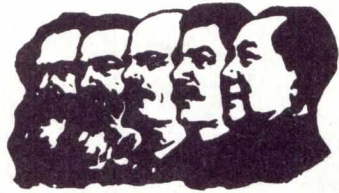
Ca. 300 studenter daglig på instituttet vil si ca. 80 % deltagelse.

NÅ KOMMER DE NORMERTE PRØVENE!

BOLIGDYRTIDS STREIK PÅ NESNA

HOVDEN – GRUPPA KASTA UT

LEDER:

LINJENE FRAMOVER

En storm av protester har reist seg mot årets statsbudsjett. Budsjettet rammer folket og ungdom under utdanning. År etter år har vi fått budsjetter som øker utbyttinga og forverrer folks levevilkår! Marxist-leninistene har før pekt på sammenhengen mellom den økonomiske politikk som nå føres og Norges inntreden i EEC. Dette årets budsjett er et EEC-budsjett!

Det betyr mye at vi nå har reist oss til kamp mot deler av statsbudsjettet. Det betyr mye at vi klarer å oppnå seire på enkelte fronter i denne kampen. Hvorfor? Jo, fordi vi derved klarer å hindre den norske monopolkapitalen og statens forberedelser og styrking til EEC på noen punkter.

Det er viktig å utvikle kamp lokalt og på enkelte felter slik som Nesna-elevene og Vestlandselevene har gjort. I den perioden vi nå er i er det nettopp slik vi kan oppnå seire. Når vi angriper fra flere kanter – og på svake punkter, står vi sterkt og fienden svakt! Lokale seire, og seire på enkelte områder svekker monopolkapitalen som helhet og styrker folkets kamp som helhet!

VI MÅ FORTSETTE KAMPEN – VI VIL SE AT DET NYTTER

Slik som elever og studenter nå slutter seg sammen som en mann for å hindre verre forhold – like fast må vi stå sammen i den viktigste kampen som kommer – nemlig å hindre at monopolkapitalen får presset oss inn i EEC. Massekamper, politiske streiker mot forlovelsespakten, mot medlemskap er et helt nødvendig ledd i kampen mot verre levevilkår og hardere undertrykkelse! Kampen mot EEC kan vinnes – men er vi derved sikret mot angrep fra monopolkapitalen for bestandig? Seire i lokale kamper mot statsbudsjettet – seier i kampen mot EEC er foreløpige seire. Fienden, monopolkapitalen og staten, er sterke og de vil forsøke seg igjen. Husk: Dette er annen gang EEC-medlemskap er aktuelt for Norge. Husk på våre erfaringer i kampen mot normerte prøver i vår – vi vant en foreløpig seier, men nye framstøt har kommet mot oss nå!

Monopolkapitalen er seig og sterk – fullstendig seier over monopolkapitalen betyr en sosialistisk revolusjon. Og som vi vet kommer ikke revolusjonen »over natta» og med ett slag. Revolusjonen kommer som et resultat av en serie trefninger – og trefninger er nettopp de lokale kamper vi ser rundt om i dag. De er nødvendige og viktige skritt mot revolusjonen. Vi får kamperfaring og monopolkapitalen blir rammet på så mange punkter at tida til slutt blir moden for det avgjørende direkte slaget – den sosialistiske revolusjonen!

Statsbudsjettet møter massiv motstand, 5000 studenter, lærere og elever demonstrerte i Oslo 2/11.

Viktige konferanser om EEC:

LOKAL KAMP MOT EEC

La oss framover gjennomføre:

- Underskriftsaksjoner for et skikkelig avstemningsgrunnlag ved folkeavstemninga
- Prøveavstemninger – JA eller NEI til fullt medlemskap i EEC – på arbeidsplasser, skoler, boligstrøk osv.
- Opplysningskampanje for å belyse to viktige konsekvenser av medlemskap – DYRTIDA og at EEC TRUER ARBEIDSPLASSENE
- Aksjonsdag mot forlovelsespakten
- Forberede aksjoner, politiske streiker og demonstrasjoner i forbindelse med offentliggjøringa av forhandlingsresultatet.

Dette var noe av det som kom ut av Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtids EEC-konferanser 17/10. I alt 2100 deltok på disse konferansene: 450 på faglig, 200 på helse/sosial, 750 på skole og 700 på universitetskonferansen. Til tross for at EEC-framstøtet er blitt stadig mer alvorlig i høst, har motstanden for det meste stått på stedet hvil. Fortsetter denne utviklinga, kan vi tape kampen mot EEC. EEC-konferansene betegner det første store steget for å snu denne utviklinga. Sett handlingsprogrammet ut i livet over hele landet!

Skolekonferansen

Det er få som har vært i tvil om at EEC-imperialismen vil ramme arbeidere, fiskere og bønder om Norge blir medlem av EEC. At den også vil ramme alle skoleelever kom tydelig fram på konferansen. Skoleverket er i dag fullstendig underlagt staten og monopolkapitalen i Norge. Hele utdanninga fra laveste til høyeste trinn blir rasjonalisert og effektivisert – og vi vet inderlig godt hvem som tjener på det og hvem som blir ramma av det.

Hvis vi kommer inn i EEC, kommer bestemmelser og retningslinjer for hele det norske skoleverket ikke lenger til å bli tatt her i landet, men i Brussel. Mens skolebyråkratene i dag i sine planer tar visse, om enn minimale hensyn til de problemer som finnes i dette land, vil

dette bli en saga blott om vi blir medlem. At Norge mister sin sjølråderett vil også få store konsekvenser for skolen. Det er ikke bare snakk om litt forverring, men forverring som det blir ti ganger vanskeligere å kjempe i mot. Formålet med utdanninga som kommer til å følges til punkt og prikke er: »Mest mulig mobil arbeidskraft er en av de viktigste forutsetningene for økonomisk vekst.» Alt skal settes inn på at skoleelevene seinere skal kunne »bevege seg mest mulig friksjonsfritt i arbeidslivet.» (Sitat fra Steen-komiteen). Kommer det da til å bli tatt hensyn til at nynorskelevens diskrimineres, at elevenes demokratiske rettigheter blir trampa på? Nei! Husk på hva som skjedde i Frankrike under mai-opprøret i 1968.

Samordning av skoleverket i EEC-landa har foreløpig ikke kommet så langt. MEN, prinsippet om fritt arbeidsmarked vil tvinge fram et felles skoleverk fra topp til bunn, noe som for øvrig også ble innrømmet av EEC-byråkrater i samtaler med norske lærerstudenter i Brussel i sommer. Foreløpig har de begynt på toppen, men møter mellom undervisningsministrene i EEC-landa varsler andre saker!

Yrkesskolene kommer først ut. Det er det skoleslaget som har mest direkte kontakt med arbeidslivet, monopolkapitalen tar alltid det som ligger nærmest.

Ut fra forståelsen vi fikk for hva EEC vil bety for oss skoleelever konkluderte konferansen med følgende:

1. Vi må fortsette diskusjonen på hver enkelt skole om hva EEC vil bety for akkurat vår skole i vårt distrikt!

2. Vi må organisere AKMED på skolen nå – fast organisering er en forutsetning for kamp mot EEC på skolene. Det er viktig at vi danner AKMED nå, fordi monopolkapitalen vil lure oss inn i EEC gjennom den såkalte forlovelsespakten. Den betyr at Norge når forhandlingene er avslutta skal bli representert i alle de representative råd som finnes i Brussel, at EEC-kapital vil kunne bli stilt til rådighet for Norge og at vi vil kunne få »know how», dvs. eksperter for monopolkapitalen til å komme og gi norske monopolkapitalister gode råd om økonomiske tilbud. Med andre ord, Norge kan bli vikla inn i EEC både økonomisk og administrativt lenge før det norske folket gjennom avstemning får sagt sin mening om EEC. Derfor: AKMED nå for virkelig å organisere kampen.

3. Det kom tydelig fram at AKMED er en virkelig kamporganisasjon som vil reise alle grupper av folket til kamp mot EEC, og som kan samarbeide med alle EEC-motstandere om de er uorganiserte eller medlemmer av FB. På konferansen var det begge deler, samarbeidet gikk utmerket og enheten var stor!

Vietnam-uka

Denne Vietnam-uka markerte en ny framgang for Solidaritetskomiteens bestrebelser på å reise en brei og slagkraftig opinion til støtte for det indo-kinesiske folks frigjøringskamp mot USA-imperialismen. Aksjonsenheten var denne gang enda breiere. I Drammen tilslutta Demokratisk Kvinnelag, klubbene på Nor-electro og Drammen Slip og Verksted og en rekke politiske ungdomsorganisasjoner seg Vietnam-uka. I Oslo var Solidaritetskomiteen og Vietnambevegelsen hovedarrangører for demonstrasjonstøtet med 3000 deltagere som blant annet Oslo Faglige Samorganisasjon tilslutta seg.

I Oslo ble flagget til folket i Sør-Vietnam heist på flere skoler av elever som støtter det vietnamesiske folks frigjøringskamp. Handlingen fikk spontan støtte og skapte politiske diskusjoner elevene imellom. Samtidig fikk elevene se hvem som støtter folkets frigjøringskamp og hvem som støtter USAs angrepskrig. Særlig kom dette klart fram på Apallokka ungdomsskole, der noen av elevene ble truet med utvisning for flaggheisningen (se ml-avis-spalta).

Ta eksempel av elevene ved Apallokka: neste Vietnam-uke skal FNL-flagget vaie fra skolene over hele landet!

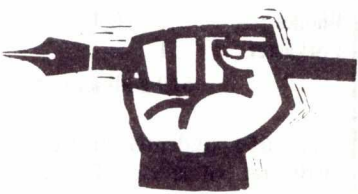
For Vietnam

Utgiv av Solidaritetskomiteen for Vietnam. Boks 558 Sentrum, Oslo 1. Årsabonnement kr. 15,-. Postgiro 20 83 13.

LOKALE

m-l

AVISER

På mange skoler kommer det nå ut marxist-leninistiske skoleaviser. Vi vil i hvert nummer ha en fast spalte hvor vi siterer fra en eller flere av disse avisene. Send derfor inn skoleavisene til Røde Garde.

Denne gangen har vi klipp fra skoleavisa på Apallokka ungdomsskole i Oslo. Avisa kom ut i en kampsituasjon. FNL-flagget hadde blitt heist, brannvesenet kom, tumulter oppsto da elevene forsøkte å få tilbake flagget, og skoleledelsen ville utvise noen elever.

Her er marxist-leninistenes analyse av hvorfor skoleledelsen måtte reagere som den gjorde:

HVEM ER FIENDEN?

La oss ta for oss hele situasjonen, hvem det var som gjorde hva: Hegg står i en meget vanskelig situasjon.

høyere organer som ikke støtter FNL. Hvis Hegg hadde latt flagget henge, ville han vært et skritt nærmere en utkastelse fra sitt yrke, og dette er han selvfølgelig ikke interessert i, og Kirke- og Undervisningsdepartementet (KUD) er ikke interessert i en styrer som lar et FNL-flagg henge i flaggstanga. Men KUD har også en makt å rette seg etter, nemlig monopolkapitalen. Alle har vel hørt uttrykket »penger er makt», og slik er det her i landet, de som har penger har makt, de har makt over staten, over KUD og over Hegg. Ut fra dette ser vi at det ikke er Hegg som er fienden, men monopolkapitalen.

Når det gjelder brannfolka, er de i nesten den samme situasjon som Hegg, eneste forskjell er at brannsjefen kunne ha nektet å utføre jobben ved å skyldte på at det ikke var deres jobb å ta ned flagg. Men brannvesenet er også et statlig vesen,

og derfor et redskap for monopolkapitalen.

Men la oss sammenlikne med en annen situasjon. Den gang russerne invaderte Tsjekkoslovakia, ville ikke noe statlig vesen ha reagert om det tsjekkiske flagget hadde blitt heist. Det ville da fått lov til å henge fordi monopolkapitalen i Norge da ikke støttet Sovjet-imperialismen, mens de derimot støtter den amerikanske imperialismen og USAs undertrykking i Vietnam, og av den grunn ikke vil la et FNL-flagg henge i ei offentlig flaggstang, dette var også Hegg klar over, og tilkalte brannvesenet. Men la oss takke Hegg for at han ikke satte politiet på oss, og han trenger ros for at han ville komme ned å prate med oss, det ville ikke hvem som helst gjort.

Det bør også tilføyes at han som sto og prata med Hegg i gången, beklager seg over det språket han brukte, og at han ba Sande henge seg.

STREIK MOT BOLIGDYRTID

Nesna-elevene viser vei

Husleiestreiken ved Elevheimen på Nesna går nå inn i en avgjørende fase. De 150 lærerskoleelevene krever en bevilgning på 18 000 av regjeringa i det nye statsbudsjettet. Regjeringas nye statsbudsjett kom som et slag i ansiktet på Nesna-elevene. Her blir alle krav om større bevilgninger til hybelbygg og internater avvist.

P. g. a. statens avfolkningspolitikk er Nesna kommune i Nord-Norge en svært fattig kommune, og den har små muligheter til å bevilge mer til Elevheimen. Nesna-streiken er derfor rettet direkte mot det nye statsbudsjettet. De streikende vil presse styret ved Elevheimen og Nesna kommunestyre til å støtte kravet til staten om 18 000 kr. De streikende diskuterer i dag om streiken også skal rettes mot norsk EEC-medlemskap. Nesna Elevheim har et stort lån i Husbanken. Når rente-nivået i Husbanken stiger, stiger også husleiene

på Nesna. Hvis Norge blir et bytte for EEC-imperialismen, må rentenivået i Norge bringes opp på nivået for EEC-landene. Det vil si at rentene i Husbanken må økes med nye 3 %. I fjor høst økte rentene i Husbanken med 1/2 % som ledd i regjeringens EEC-forbedelser. Da steg husleiene på Nesna med 20 kr.! Vi kan bare tenke oss hvor mye husleien vil øke med forlovelsespakt og EEC-medlemskap!

De streikende har vært utsatt for mange splittelsesframstøt. I passende situasjoner har representanter for styret

lusket rundt på Elevheimen for å lure de streikende til å skrive under på kontrakter. Det har kommet ville trusler om at varme og lys på Elevheimen kan slås av.

Men de streikende lar seg ikke splitte, de står i dag mer samlet enn noensinne bak sine krav, og derfor kan streiken vinnes!

Nesna-elevene er i dag ikke de eneste som kjemper mot regjeringa for høyere bevilgninger, nynorskelevene og elevene ved reformgymnasene fører den samme kampen. For alle oss andre som ser statsbudsjettet som en trusel mot våre interesser, er husleiestreiken et strålende eksempel på det eneste som nytter: å reise breie masseaksjoner.

SUF(m-l) støtter helhjertet opp om streiken. Boligdyrtida er en del av den allmenne dyrtida som rammer folket og ungdom under utdanning hardest, særlig i byer og tettsteder. Vi oppfordrer spesielt lærerskoleelever til aktivt å støtte Nesna-elevenes kamp.

Universitetskonferansen

Universitetskonferansen samlet over 700 fra hele landet og betyr en ny, offensiv linje i EEC-motstanden på universitetene. To utgangspunkter for kampen framover ble klarlagt:

1. EEC er en imperialistisk trusel også mot universitetet.

2. EEC må slås tilbake også på universitetet.

til undervisning, og ikke får tid og bevilgninger til egen forskning. Om undervisningen sier statssekretær Østvold i KUD til Aftenposten 28.10 at det er «ikke naturlig med fulltidstudenter i fremtiden». Undervisningen skal foregå mens vi arbeider. I dag betyr dette at undervisningen målrettes mot den enkeltes yrke, dvs. fullt samsvar mellom undervisning og monopolkapitalens behov.

Statens linje var tidligere å få lovfestet sin rasjonalisering gjennom f. eks. Ottsen-komiteen, nå skal statens politikk tvinges gjennom, målet er monopolkapitalens totale diktatur over all undervisning og forskning. Dette er nøyaktig det samme som skjer innenfor EEC, derfor er ikke kampen mot statsbudsjettet en isolert kamp mot regjeringa Bratteli, men en kamp mot EEC-imperialismen. Enkelt kretser innen FB sier da at vi ville fått denne utviklinga likevel, uansett EEC eller ikke. Men EEC er ikke et tilfeldig forslag, framkommet ved et terningkast. EEC betyr jo nettopp imperialismens totale diktatur over all samfunnsmessig virksomhet, noe Werner-planen slår fast. Den norske monopolkapitalen ønsker EEC-medlemskap for å styrke sin stilling.

Får derimot monopolkapitalismen det som den vil i dag, er dette en enorm styrking av dens stilling foran EEC. Enhetlige aksjoner fra studentenes side betyr et langt sterkere slag mot monopolkapitalens EEC-politikk enn oppsplittet virksomhet utover landet. Er ikke akkurat å styrke våre fiender foran et avgjørende slag det verste vi kan gjøre?

Å legge ned aktiviteten på universitetet har EEC-motstanden ikke råd til i dagens

tilspissa situasjon. Kreftene må konsentreres og i den samla motstanden vil studentenes kamp være et viktig ledd. Vi håper også alle i Folkebevegelsen og Universitetet SF tar følgen av det og kaster alle krefter inn i den kampen. Universitetskonferansen viser veien framover:

Enhver delseier til folket i dag fører oss et skritt bort fra EEC!

POLITISK FORFØLGING AV TROMSØ-ELEVER

For å bryte ned Austad-streiken satte bedriftsledelsen inn streikebrytere. Austad-arbeiderne fikk støtte fra andre arbeidere i Tromsø for å jage streikebryterne vekk. Men også skoleelever som støttet de streikende, tok fri noen timer den dagen for å bekjempe streikebryteriet. Rektor plukket ut 5 av disse og truet dem med utvisning. Da dette ble kjent på skolen reiste det seg en storm av protester mot slik politisk forfølgning fra rektors side, ingen skoleelever blir ellers truet med utvisning for å ha vært borte fra skolen noen få timer. Austad-arbeiderne sendte en delegasjon til skolen, og krevde at elevene skulle få fortsette og slo fast at rektors handlinger var en direkte støtte til streikebryteri. P. g. a. den sterke oppføyningen og tilslutt motbør fra lærerne, måtte rektor gå tilbake på sitt opprinnelige forslag.

Dette er enda et eksempel på skolebyråkratens paniske redsel for utvikling av solidaritet mellom elever og arbeidere.

Bekjemp politisk forfølgning! Enhet skoleelever, lærere og arbeidere!

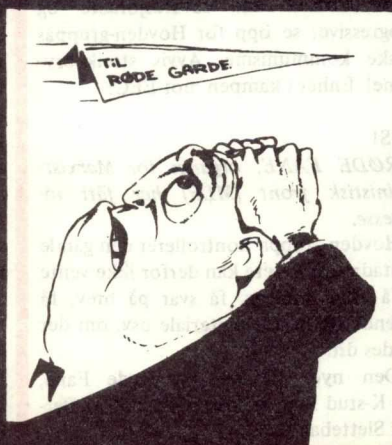

På universitetet er det i dag to linjer som står mot hverandre. Ledende kretser i Folkebevegelsen (FB) på universitetet hevder at EEC-motstanderne må ut fra universitetene og delta i anti-EEC-arbeidet i boligdistriktene. Vår linje er at studentene må utvikle kampen på sin arbeidsplass. Som begrunnelse for sin linje, sier FB-lederne at kampen mot EEC vinnes ikke på universitetet, og det er jo riktig. Kampen mot EEC vinnes ikke på noen annen enkelt arbeidsplass heller, kampen mot EEC vinnes bare dersom EEC-motstanderne reiser kampen på sin egen arbeidsplass over hele landet. Prøveavstemningene om EEC på Universitetet i Oslo, viser at det er et stort flertall av EEC-motstandere. Hittil har ikke denne motstanden gitt seg utslag i kamper på universitetet. Det betyr at kampen mot EEC knapt er begynt og slett ikke avsluttet. Siden universitetskonferansen har det skjedd avgjørende ting.

Fredag 29.10 gjennomførte vi en generalstreik med full oppslutning, tirsdag 2.11 gikk vi i demonstrasjon mot statsbudsjettet.

Statsbudsjettet er et ledd i statens langsiktige målsetting: Forskningen skal skilles fra undervisningen. I stedet legges forskningen til avdelinger ved de store monopolforetakene, til spesielle halvstatlige institutter og ved at staten kjøper den forskningen de har bruk for. Alt annet skjæres vekk ved å gi så små bevilgninger at lærekreftene bare får tid

DEBATT & BREV

RØDE GARDE KOM FOR SENT

Da avisa kom til oss, 18.10, var Austad-streiken slutt, Operasjon Dagsverk avslutta og statsbudsjettet lagt fram

... Dette Røde Garde er vel det beste av alle – særlig for oss som står midt i kampen for nynorske lærebøker. Det blir streik her. Vi vil sende en rapport til Røde Garde etter streiken, så kan de nytte stoffet dersom det høver. 187 var for streik, 10 mot. Lærarane går og inn for streik.

R.P.

(brevet er forkortet)

Det er sikkert flere steder i landet som Røde Garde kom for seint. Forrige nummer ble forsinket ca. 4 dager fra trykkeriet, og ble først sendt ut 11.-12. okt. Det betydde at Oslo og omegn var de eneste som fikk

Røde Garde før de tingene du nevner var over. Den lange postgangen, ofte både en, to og tre uker til resten av landet, skyldes postverket. Det ser ut som «vår» post tar en del lengre tid enn «vanlig» post. Det er irriterende, men vi kan ikke gjøre noe med det.

Ellers oppfordrer vi også alle andre til å sende oss rapporter når det skjer noe der dere er.

Red.

MASSENE ER DE EGENTLIGE HELTENE

I lederen i forrige nummer var det en formulering som vi har fått en del kritikk på. Den kunne tolkes slik at vi mente at det ikke var elevene sjøl som planla aksjonene 28. oktober. Røde Garde er fullstendig klar over at det er nynorsk-elevene sjøl som utvikler kampen for flere nynorske lære-

bøker, at det ikke er noen spesiell organisasjon som kan sette den i gang for dem. (I lederen skrev vi at det var Noregs Elev- og Studentmållag som hadde planlagt aksjonen.)

Red.

BREV TIL RØDE GARDE

Røde Garde kommer ut med 10 nummer i året. Abonnementsprisen er kr. 7 pr. år. Brev og innlegg må være hos redaksjonen innen den 20. i hver måned for å kunne komme med i avisa som kommer ut rundt den 10. i neste måned. Redaktør og ansvarlig utgiver: Arne Braten.

Avisa er trykt i offset hos A/S Duplotrykk, Oslo 1971.

NÅ KOMMER NORMERTE PRØVER

Røde Garde brakte i forrige nummer et varsko om normerte prøver. Grunnskolerådet har sendt ut et skriv til alle skolene hvor de offentliggjør datoene for prøvene.

9. klassene er først ute: 22-27. november skal de gjennomføres i matte, engelsk og tysk.

Så kommer 7. klassene: 17-22. januar i norsk, matte og engelsk.

8. klassene: 17-22. april i norsk, matte, engelsk og tysk.

I samme uka blir det også engelsk for kursplan 1 i 9. klasse.

I Oslo, hvor prøvene ifølge

vedtaket i skolestyret er frivillige, skulle elevene på dette tidspunktet ha fått uttalt seg om saken. Hvis de ikke har gjort det, må de foreta undersøkelser og forberede aksjoner slik at prøvene kan slås tilbake. Men, dette er desto viktigere for distriktene!

Slaget om normerte prøver i ungdomsskolen kan vinnes, det er opp til oss, elever og lærere og gjøre det. Slår vi dem tilbake på en lang rekke steder, mister prøvene sin verdi for skolemyndighetene og monopolkapitalen. Da kan de ikke sammenlikne elever fra Oslo med elever fra Tromsø, fordi vi ser til at de ikke får noe grunnlag å sammenlikne på.

"Kjære gymnasiaster..."

Røde Garde har for understreket at slaget om normerte prøver ikke er ferdig-utkjempet. Det burde derfor ikke overraske noen da vi for noen dager siden leste et brev fra Gymnasrådet som er sendt ut til gymnasene.

I brevet heter det bl. a.: «Gymnasrådet overveier å foreta en nedtrapping av antall prøver ved skriftlig eksamen. Men for en fatter noe vedtak ønsker Gymnasrådet å høre statens og elevenes mening om spørsmålet.» Dette høres jo demokratisk ut! Elever og lærere skal sjøl få bestemme om de vil ha eksamen eller ikke. Men hva skal komme i stedet? Det står det ikke så mye om, men litt får vi greie på: «Gymnasrådet ønsker ikke å redusere eller ta bort eksamen uten å ha et minst like godt alternativ å sette i stedet. Dersom eksamen sløyfes, er det avgjørende at standpunkt karakterene blir satt på en betryggende måte.»

Har lærere i dag de rette midler til å gjøre dette? Blir alle prøver som skal danne hovedgrunnlaget for standpunkt-

karakteren holdt under betryggende kontroll? Hva mener Gymnasrådet med «den betryggende måten», «de rette midler», «de betryggende forhold» og «det minst like gode alternativet»? Det sier de ikke noe om, men vi vet at i deres øyne tilfredsstiller de normerte prøvene akkurat disse kravene.

La oss se på Sverige, der har de såkalte eksamensfrie gymnas. Men – har arbeidspresset blitt mindre, er undervisninga blitt bedre? Nei, tvert imot, istedet har de fått sentralt lagde oppgaver i alle fag, mange ganger i året og arbeidspresset har økt.

Gymnasrådet frister med lysende tilbud om eksamensfrie skoler, men i bakhånd har de normerte prøver. Dette er ikke demokrati, det er snikrasjonalisering!

Elever og lærere landet over har reagert mot dette «tilbudet».

Vi oppfordrer alle til å avvise snikrasjonaliseringa og sende brevene ubesvarte tilbake til Gymnasrådet!

RØDE GARDE
Organ for Sosialistisk Ungdomsforbund
(Marxist-leninistene).
Ekspedisjonsadresse: Røde Garde,
c/o Klassekampens distribusjon, Post-
boks 6179 Etterstad, Oslo 6.

adresse:

**RAPPORT &
KOMMENTAR**

YRKESKOLE ELEVENE

EN UNDERTRYKT ELEVMASSSE

Først en kritikk av Røde Garde nr. 6. Røde Garde skrev for lite om yrkesskolelevens og lærlingenes problemer. Sjøl om det er studenter og gymnasiaster som i første rekke har kjempet den siste tida, så må vi ikke glemme yrkesskoleelevene og lærlingene.

Da yrkesskolen på Sogn begynte i høst her i Oslo, var det mange som ikke klarte å skaffe seg hybler. Flere måtte reise hjem, andre måtte ta til takke med et lite kott som de betalte flere hundre kroner for pr. måned. På toppen av det hele har man nedlagt »Læregutthjemmet» som hadde plass til 96 elever. Før var dette

drevert av Indremisjonen og de som bodde der måtte innrette seg etter det mest udemokratiske reglement man kan tenke seg.

Yrkesskoleelevene og Lærlingene interesseorganisasjon (YLI) arrangerte en demonstrasjon utenfor Læregutthjemmet. Kravet er at Læregutthjemmet åpner og at elevene sjøl med støtte skal drive det. Det møtte ikke så mange til demonstrasjonen, i første rekke fordi elevene fikk beskjed bare noen timer før den skulle arrangeres. Det ble ikke tid til å diskutere saken i klassene.

Vi som bor på hybel er svært avhengige av foreldrenes støtte. Men bare fram til stipendet og lånet kom – trodde vi. I tida før stipendet kom måtte mange klare seg med svært lite penger. Hvilken arbeider har råd til å betale skyhøy husleie, lærebøker, mat og klær for en sønn eller datter som bor på hybel i Oslo? Sjøl måtte jeg la være å spise middag et par ganger i uka for å klare meg økonomisk. Så kom lånet og stipendet vi hadde ventet på. Men jeg og

mange andre ble sterkt skuffet. Til og med elever med foreldre med en inntekt på knapt 20 000 i året, fikk ikke mer enn 3–4000 kroner tilsammen, stipend og lån inkludert. Det er klart vi ikke klarer oss med så lite penger. Flere blir tvunget til å ta seg kveldsjobb for å klare seg. Minimum 10–12 000 i året skulle vi ha fått dersom vi skulle klare å dekke alle utgifter uten at det skulle gå ut over foreldrenes økonomi. Det er jo en stor belastning for en arbeiderfamilie som vanligvis har 25–30 000 i året å betale

6–8000 av disse pengene for å ha en sønn eller datter gående på skole i Oslo.

Det viktigste for yrkesskoleelevene er at vi står samlet. Vi bør ta lærdom av arbeidernes, studentenes og andre skoleelevers kamper og sjøl kjempe gjennom våre krav. Kamp er det eneste som virkelig kan føre til bedre kår for yrkesskoleelevene og lærlingene.

Kameratslig hilsen
ml-sympatisør på
Oslo yrkesskole, Sogn.

KNUS SİLÅ

Den siste tida har speed og liknende stoffer blitt stadig mer vanlig også i Norge. Mange av dem som bruker disse stoffene, er ikke klar over hva de er eller hvordan de virker. Heller ikke later det til at folk er tilstrekkelig klar over at et norsk speedmiljø vil være en åpen invitasjon til Mafiaen om å tre inn, og på lengre sikt føre til innføringen av morfin og heroin i stor skala.

Speed er et populært navn på sentralstimulerende stoffer av amfetamin-typen (dextroamfetamin, fenmetralin, ritalin etc.) enten de blir spiset eller sprøytet inn i blodet vil kroppen din være seg til stoffet, noe som fører til følgende to ubehagelige fakta (som du ikke hadde tenkt på forhånd) 1) du må ta stadig større og større doser, 2) hvis du holder opp blir du sjøl om du bare bruker speed av og til, vil nedturen alltid bli verre og verre.

En av de mest farlige virkningene er at en glemmer å spise og sove i flere døgn av gangen, for så å bryte fullstendig sammen både fysisk og psykisk (en virkelig bad trip). For eller seinere vil alle speedbrukere komme på nedtur med paranoia. Denne nojan kan utløses av en enkelt stor dose, eller av gjentatte små doser. Alle som har brukt speed i lengre tid innrømmer dette.

Det er ikke ofte leger, vitenskapsmenn, radiokalere og stoffbrukere er enige, men fra alle hold sier det offere og offere: Speed er en BOMBUR, et velkjent ord sier at ingen holder ut å være sammen med en speedfrik - unntatt en annen speedfrik - og ikke særlig lenge. Vi kan ikke stå i misforstått toleranse og se på at våre brødre og søstre kjører seg ut på disse selvmordstoffene.

Til kamp mot SPEED
Til kamp mot harde stoffer.
For en fri sjel i et fritt legeme.

Det er meget bra at »Gateavis», anarkistdominert »underground»-blad, som tidligere ikke har sagt et vondt ord om narkotika, nå erklærer kamp mot deler av det. De bannlyser nå sprøyter og amfetaminer o. l. stoffer, men vi vil spørre: Hvor trekkes grensa mellom »hardes» og »lette» stoffer? Hvor plasserer »Gateavis» LSD? Avisen begrunner sin kamp med at det bryter ned ungdommen og at det lett kan gi Mafiaen innpass i Norge. Det første er vi enige i, men når vi nettopp hørte om hasj iblandet vandede OPIUM som ble innført av Mafiaen til en verdi av 60 000 kr., skjønner vi ikke at bare harde stoffer skal kunne gi Mafiaen og andre banditter fritt spillerom. Vi håper at »Gateavis» følger opp med å tenke gjennom bedre hva alt stoffmisbruk betyr for ungdommen og dens kamp, og erklærer seg enige i parolen: TIL KAMP MOT ALT STOFFBRUK!

HOVDEN-GRUPPA KASTA UT

Da Austad-streiken var inne i en avgjørende fase, kunne vi lese i Arbeiderbladet at noen nyttgatte medlemmer av

Streikestøttekomiteen gikk til angrep på Streikestøttekomiteen med løgner i velkjent borgerhets-stil. På det ekstra-

ordinære landsmøtet som MLF holdt like etterpå, ble de som gikk til borgerpressa enstemmig ekskludert for streikebryteri.

Slike streikebrytere hører ikke hjemme i en kommunistisk organisasjon, streikebryteri er å gå arbeidsgivernes ærend, og det var et forsøk på å svekke støttearbeidet til arbeiderne som var i streik.

De fire som ble ekskludert, kalt Hovden-gruppa, ble ikke klasseforrædere over natta. Ser vi litt tilbake, f. eks. på deres EEC-arbeid, vet vi at de har vært preget av baktunghet og gale politiske linjer.

I fjor høst var de imot å opprette Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid fordi de mente »tidspunktet var ikke inne, det var altfor tidlig». Seinere har de vært imot at marxist-leninistene skulle arbeide for et samarbeid mellom alle EEC-motstandere for å styrke kampen mot EEC. Begrunnelsen var at de ikke ville samarbeide med »borgerlige elementer». Dette ga seg blant annet utslag i deres ville ideer om å trenge seg inn i folketog mot EEC 7. juni, som Folkebevegelsen arrangerte, med paroler som de visste FB ikke ville tolerere. Dette ville de gjøre bare for å provosere medlemmene i FB, og gjerne få i stand et slagsmål mellom EEC-motstanderne. De eneste som ville ha tjent på en slik linje, er monopolkapitalen og alle Brussel-folka i Norge.

Vi advarer alle revolusjonære og progressive: se opp for Hovden-gruppas falske kommunisme. Avvis streikebryterne! Enhet i kampen mot EEC!

OBS!

RØDE FANE, organet for Marxist-leninistisk front (MLF) har fått ny adresse.

Hovden-gruppa kontrollerer den gamle postadressa. Lesere kan derfor ikke vente å få fram innlegg, få svar på brev, få tilsendt og bestilt materiale osv. om det sendes dit.

Den nye adressen er: Røde Fane, c/o K-stud Bergen, Boks 13, 5001 Bergen Slettebakken.

MILITÆRET OG FOLKETS KAMP

I de siste numrene av Røde Garde har det vært skrevet mye om spørsmålet politisk militærtjeneste eller politisk militærnektning. Jeg mener det er ett punkt som ikke har vært framhevet godt nok, nemlig den betydning soldatenes politiske engasjement har for folket forøvrig.

Da soldatene i Åsegarden leir gikk til aksjon for nesten et år siden, skjedde dette på et tidspunkt da folket i hele norda sto midt oppe i, eller nettopp hadde vært med på store streikekamper, kampen mot moms og forværra kår. I slike tider er det nødvendig for militærledelsen å vise at statsapparatet og domstolene er lydige overfor dem. Derfor ble soldatene ved Åsegarden stilt for domstolene for å gi dem sivil fengelsstraff og dermed prøve å stanse kampene på moene. For storborgerskapet er det absolutt nødvendig at forsvarer er lojalt, så det kan settes inn

mot streiker o. l. når klassekampen virkelig skjerpes.

Når soldater i Indre Troms støtter streiken på Austad samtidig som politiet blir satt inn for å beskytte streikebrytere, er det betryggende for arbeiderne å vite at de har soldatene på sin side hvis staten skulle bli desperat.

På lengre sikt er det av avgjørende betydning for folkets revolusjonære kamp at soldatene er mobilisert på folkets side. Det vil hindre at den viktigste delen av statens voldsapparat blir noe effektivt middel mot folket, at vi soldater følger vår egen klasse og ikke storborgerskapets generaler. Tenker vi inn i framtida, vet vi at det progressive politiske arbeidet vi driver i forsvaret i dag vil kunne spare mange menneskers liv ved at soldatene også står på revolusjonens side.

Soldat

KINA INN – TAIWAN UT

Med 75 stemmer for og 36 mot slo FN fast at det er Folkerepublikken Kina som er den eneste representant for det kinesiske folk. Resultatet er en knusende seier for Folkerepublikkens korrekte utenrikspolitikk og for alle dem som i dag har tatt opp kampen mot USAs imperialistiske politikk. For USA er det et meget bittert og avgjørende nederlag for dens linje med å isolere Kina.

Kina har konsekvent stilt seg på de undertrykte nasjoners side mot imperialistiske overgrep, og den politikken vil bli ført videre i FN. Avgjørelsen markerer derfor slutten på den tida da USA kunne bruke FN som redskap for sine imperialistiske interesser. Det er denne dystre framtid som nå tynger amerikanske imperialisthovedinger aller mest. Sammen med revolusjonære og progressive gleder vi oss over denne viktige begivenheten i kampen mot USA-imperialismen.

EEC-IMPERIALISMEN FÅR FREDSPRISEN!

Willy Brandt blir 450 000 svenske kroner rikere for sitt arbeid med å styrke og utvide den vest-europeiske imperialismen.

Er dette et forsøk på å slikke den personifiserte vest-tyske imperialismen og forræderen mot den europeiske arbeiderklasse opp etter ryggen? – Det er ihvertfall en hån mot alle EEC-motstandere – fytterakker'n.

DEPARTEMENTET FOR- SØKTE Å SABOTERE OPE- RASJON DAGSVERK

Departementet ville at Operasjon Dagsverk skulle legges til en fridag, ikke til en skoledag som vanlig. Etter mange protester, bøyde det av i siste liten så aksjonen kunne gå til planlagt tid i Oslo. »Departementets holdning blir desto mer uforståelig når vi ser på det arbeid og de ideer som ligger bak årets OD ... Vi ønsker å sette aksjonen inn i et globalt perspektiv ... Derfor vil vi i år gi pengene til et u-land og ikke bare la innsamlingen være krisehjelp», sier aksjonsleder Arne Disch til Arbeiderbladet.

Vi er ikke helt enige: Nettopp fordi dette var en riktig aksjon tror vi Departementet stilte seg negativt. Det er kanskje ikke så bra at forståelse for folkenes kamp mot imperialismen bringes inn i skolen – »ut fra hensynet til delingen av elevflokkene» (eksp.sjef Bjørge). Men når innsamlinga gikk til reaksjonære formål, som Peru-aksjonen 1967, da var det ikke snakk om noe slikt. Departementet tok ikke det minste »hensyn» til alle som ikke ville støtte reaksjonære regimer og ikke godtok den falske u-hjelps-ideologien. Nå skal altså råtne fascistgrupper som »Frihetsalliansen», som støtter Portugals terror i Afrika, »respekteres».

En kan tenke seg hvordan skolemyndighetene ville reagert på en aksjon til støtte for frigjøringsfrontene i Indo-Kina (noe som bør bli aktuelt). Departementet ønsker m. a. o. å hindre at en tradisjon med støtte til frigjøringsbevegelser skal få utvikle seg i skolen. Dermed må vi for framtida styrke arbeidet for en slik klar rett.